

Jeesus ja samarialainen nainen Joh. 4:1-26

1. Kun Jeesus sai tietää fariseusten kuulleen, että hän teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes
2. - tosin Jeesus ei itse kastanut vaan hänen opetuslapsensa -
3. hän lähti Juudeasta ja meni taas Galileaan.
4. Hänen oli kuljettava Samarian kautta.
5. Niin hän tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin. Se on lähellä sitä maa-alueetta, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille,
6. ja siellä oli Jaakobin kaivo. Koska Jeesus oli matkasta väsynyt, hän istui kaivolle. Oli noin kuudes tunti.
7. Eräs samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juotavaa."
8. Hänen opetuslapsensa olivat näet menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa.
9. Samarialainen nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, voit pyytää juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Juutalaiset eivät nimittäin ole missään tekemisissä samarialaisten kanssa.
10. Jeesus vastasi hänelle: "Jos sinä tuntisit Jumalan lahjan ja hänet, joka sanoo sinulle: 'Anna minulle juotavaa', niin sinä pyytäisit häntä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä."
11. Nainen sanoi Jeesukselle: "Herra, eihän sinulla ole edes ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sitten saisit sitä elävää vettä?"
12. Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon? Hän joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja karjansa."
13. Jeesus vastasi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, tulee uudelleen janoiseksi,
14. mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan,

- sille ei ikinä tule jano. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään."
15. Nainen sanoi: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa."
16. Jeesus sanoi hänelle: "Mene kutsumaan miehesi ja tule tänne."
17. Nainen vastasi: "Ei minulla ole miestä." Jeesus sanoi: "Oikein puhuit sanoessasi: 'Ei minulla ole miestä.'"
18. Viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta."
19. Nainen sanoi hänelle: "Herra, minä huomaan, että sinä olet profeetta."
20. Meidän isämme ovat palvoneet Jumalaa tällä vuorella, mutta te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, missä tulee palvoa."
21. Jeesus vastasi: "Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa."
22. Te palvotte sitä, mitä ette tunne. Me palvomme häntä, jonka tunnemme, sillä pelastus tulee juutalaisten keskuudesta."
23. Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoukset palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvoja Isä etsii."
24. Jumala on Henki, ja niiden, jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa."
25. Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Messias tulee, hän, jota sanotaan Kristusseksi. Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken."
26. Jeesus vastasi: "Minä olen se, minä, joka puhun kanssasi." "

Rakkauden jano

Rakkauden kaipuu, jano kohti sellaista sydäntä, joka hyväksyisi, rohkaisisi, antaisi arvostusta ja jonka luona saisi kokea turvallisuutta ja lepoa, on voimakkaimpia liikkeellepanevia voimia ihmiselämässä. Rakkauden tarve on mitä myönteisin asia elämässämme.

Nykyinen läntinen kulttuurimme pyöriskelee hyvin pitkälle sen ympärillä. Kulttuuri ja viihdeteollisuus ansaitsee markkansa rakkauden janolla, johon se tarjoaa näennäisvastauksiaan: "Ellet voi itse saada rakkautta osaksesi, niin samaistu edes hetkeksi sankariin, joka saa ja antaa rakkautta, niin edes hetkeksi kaipuusi tämän sijaisen välityksellä täyttyy!" Mutta samaistumalla noihin sankareihin oman sisimmän moraalikäsitteet ehkä huomaamatta muokkautuvat hollywoodilaiseen malliin: "Sinulla on oikeus saada rakkautta! Ellet saa niiltä, jotka ovat nyt ympärilläsi, etsi uudet ihmiset! Tulet vielä löytämään sen 'oikean', joka kykenee tyydyttämään pohjattoman janosi. Kenelläkään ei ole oikeutta asettua rakkaudenjanosi tyydyttämisen esteeksi."

Niin sitten kun maisemaan näyttää ilmaantuvan joku, joka tyydyttäisi syvimmän kaipuun, niin ollaan valmiit maksamaan paljon. Perhe hajotkoon, olkoon niin, että lapset eivät tiedä enää ketkä ovat heidän todelliset vanhempansa. Vapautta ei kukaan saa rajoitta, kun kerran on kysymys rakkaudesta. Todellisuudessa kysymys on tietysti himojen orjuudesta ja rakkauden irvikuvasta, mutta sydämensä suunnattomassa kaipauksessa rakastavaa sydäntä kohti ihminen sortuu helposti virvatulten pettämäksi. Syvien pettymysten jäljiltä menee viimeinenkin toivo rakkauden löytymisestä ja edessä saattaa olla synkkä ja tuhoisa kierre.

Jumala, rakkauden lähde

Todellista, sydäntä tyydyttävää rakkautta ihmisen ei voi löytää keneltäkään toiselta ihmiseltä. Kenenkään rakkaus ei riitä sydämemme suunnattomaan ikävään, joka on itse asiassa muistutus siitä, että ihminen on erossa kaiken rakkauden lähteestä, elävästä Jumalasta. Vain Jumalan rakkaus kykenee tyydyttämään ihmisen mittaamattoman janon.

Jeesuksen ja samarialaisen naisen kohtaaminen Sykarin kaivolla osoittaa, että tämän päivän janoisten ihmisten yritykset löytää vastausta kaipuuseensa toisaalta aistillisen rakkauden tyydyttämisestä ja toisaalta uususkonnollisesta etsinnästä eivät ole uusia. Mutta ennen kaikkea tuo kohtaaminen kertoo meille, missä ja miten vastaus tuohon janoon on tänäänkin löydettävissä.

Inhimillisestä jumalalliseen

Jeesus oli oppilaineen matkalla Juudeasta Galileaan. Tekstimme edellä kerrotaan, että *“Hänen oli kuljettava Samarian kautta.”* Normaalisti juutalaiset eivät tätä reittiä käyttäneet syvän keskinäisen syrjinnän ja halveksunnan vuoksi, jota juutalaiset ja samarialaiset tunsivat toisiaan kohtaan. Mutta Jeesuksen oli kuljettava, täytyi! Ulkoiset olosuhteet eivät Häntä pakottaneet, vaan se, että Jeesus julisti reitin valinnallaan tuomion syrjinnälle ja osoitti oppilailleen, että Jumalan rakkaus ei tunne inhimillisen synnin pystyttämiä raja-aitoja. Lisäksi Jeesuksen pakotti tälle reitille rakkaus tuota sisimpänsä janon kanssa kipuilevaa samarialaista naista kohtaan.

Kaivolla käydyssä keskustelussa Jeesus teki aloitteen ja Hän myös päätti keskustelun. Koko keskustelu on suurenmoinen esimerkki aidosta vuoropuhelusta ja Jeesuksen rakkaudesta ja taidosta suorittaa sielunhoitoa. Aidoksi Ihmiseksi tullut Jumalan Poika, matkasta väsynyt ja janoinen Jeesus avasi keskustelun esittämällä inhimillisen tason pyynnön naiselle. Mutta Hän päätti keskustelunsa valtavaan sanomaan siitä, että Hän, joka puhui naiselle oli Messias, Jumalan Poika, Kristus. Tämän inhimillisen tason pyynnön ja Jeesuksen Jumaluuden julistuksen välillä käytiin keskustelu, joka johti samalla naisen kohtaamaan Jeesuksen ei vain ihmisenä vaan myös Jumalan Poikana. Tie kulki inhimillisestä jumalalliseen niin kuin aidossa kristillisessä sielunhoidossakin tänään.

Pyyntö

Jeesus aloitti pyynnöllä, joka liittyi hänen inhimillisen tason tarpeisiinsa: *“Anna minulle juoda.”* Jeesus tunsu naisen, kaiken hänestä, niin kuin jatkokeskustelu osoitti. Jeesus tunsu naisen menneisyyden ja sen hetkisen elämäntilanteen ja siitä huolimatta pyysi häneltä suosionosoitusta, mikä kertoo jo paljon. Moni uskova kristittykään ei nimittäin pyytäisi sellaiselta naiselta mitään, mikä vain kertoo, kuinka kaukana Herrasta hän yhä on. Jeesus saavutti pääsyn tämän synnissä elävän naisen sydämeen pyytämällä häneltä palvelusta.

Naisen vastauksessa ei ollut mitään kunnioittavaa:

“Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?”

Mutta se sisälsi aimo annoksen ihmetystä siitä, miten juutalainen mies puhuttelee samarialaista ja vieläpä naista.

Tarjous

Sitten Jeesus sanoi naiselle todella merkittävää:

"Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka sinulta pyytää juotavaa, sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä."

Kysymys oli tarjouksesta. Hän oli esittänyt pyynnön saada naiselta juomavettä, joka lopulta ehkä unohtui naiselta ammentamatta, sillä hänelle tuli kiire kaupunkiin kertomaan, kenet hän oli kaivolla kohdannut. Jeesus astui suoraan naisen syvimpään hengelliseen tarpeeseen, kun Hän esitti tälle tarjouksen elävästä vedestä.

Tämä tarjous kertoo tänäänkin tien sydäntä tyydyttävän rakkauden löytämiseen. Ensinnäkin ihmisen on opittava tajuamaan, että se Jumala joka on hänet luonut, mutta jonka yhteydestä hän synnissään juoksi pois vedettömien lähteiden luo, on edelleen rakastava Jumala. Jumala antoi syntisiä varten lahjansa, pelastuksen lahjan Jeesuksen syntyessä Ihmiseksi ja kärsiessä, kuollessa ja ylösnoustessa meidän syntiemme sovituksiksi. Jumala antaa siis syntisiä varten lahjan. Jumalasta erossa olevan syyllisen ihmisen käsitys Jumalasta vääristyy. Syyllisyytensä tähden hän ei voi kuvitellakaan, että Jumalalla olisi mitään muuta kuin tuomiota ja rangaistusta häntä varten. Siksi synnin pimentämä ihminen ei hevin lähde etsimään rakkauden janoonsa vastausta elävän Jumalan suunnalta.

Mutta Jeesus julistaa tälle syntielämänsä väsyttämälle ja janoiselle naiselle: "Jumalalla on sinua varten lahja." Mutta tämä lahja ei ole mikään irrallinen hyvän olon tunne, ei irrallinen sisäisen levon ja ilon kokemus, ei irrallinen virkistymisen ja voimalla varustetuksi tulemisen kokemus, ei irrallinen puhtauden ja valon kokemus, vaan kaikkea tätä suhteessa siihen ihmeelliseen Henkilöön, Jeesukseen Kristukseen, joka naiselle puhui ja joka puhuu sanassaan meille tänään. Vain Jeesuksen Kristuksen persoonallisessa kohtaamisessa, Hänen henkilökohtaisessa tuntemisessaan löytyy vastaus.

"Jos tietäisit Jumalan lahjan ja tuntisit Minut, joka puhun sinulle..." tarkoittaa sitä, että ensimmäinen tehtävä janoisia ihmisiä kohdatessamme on kertoa heille, millainen on Jumalan rakastava sydän ja kuka ja millainen on se Jeesus, joka meille pelastuksen hankki Golgatan ristillä. Ellei ihmisellä ole tätä tietoa, hän ei voi pelastua.

Mutta se ei vielä ihmistä pelasta, että hän tietää kuinka hyvä Jumala on ja millainen pelastaja Jeesus on. Ihmisen tulee tämän tietonsa pohjalta asettua Jeesuksen eteen ja esittää Hänelle pyyntö: "Anna minulle elävää vettä." Pyyntö merkitsee aina todellisen tarpeensa ilmaisemista ja aitoa avun pyytämistä siihen.

Jeesuksen sanoihin sisältyy myös valtava lupaus. Elävä vesi tarkoittaa Raamatussa Pyhää Henkeä, Jumalan omasta elämästä meille tulevaa iankaikkista elämää. Aidon janonsa ja pyyntönsä kanssa Jeesuksen puoleen kääntyvä ei ole jäävä vastausta vaille: Jeesus antaa sinulle elävää vettä. Pelastukseen, Jumalan rakkauden yhteyteen, kulkee siis käsittämättömän yksinkertainen tie, joka toisaalla Raamatussa määritellään näin: *"Jokainen, joka huutaa avuksensa Herran nimeä, pelastuu."*

Miten kykenet siihen?

Naisen vastaus tähän tarjoukseen sai nyt kunnioittavan sävyn:

"Herra, eihän sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sinulla sitten on se elävä vesi? Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?"

Vastaus sisälsi epäilyä, mutta myös ihmettelyä siitä, mitä Jeesus oikein tarkoitti. Erityisesti ilmaisu "elävä vesi" askarrutti naisen mieltään. Jeesus oli saanut myös perille viestin siitä, että ratkaisevaa oli tuntea Hänet. Nainen alkoi kysellä: "Oletko Sinä suurempi?"

Jeesus vastasi naisen kysymyksiin: *"Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan, vaan se vesi, jota minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka pulppuaa ikuiseen elämään."*

Hän selitti näin oman merkityksensä. Nainen oli vastannut Hänen ensimmäiseen tarjoukseensa kysymällä, miten Jeesus kykenisi toimittamaan elävää vettä. Jeesus osoitti nyt, että kysymys oli hengellisestä, sydämen syvimmän janon tyydyttävästä elämästä ja että Hän kykenisi tyydyttämään naisen janon. Naiselle riittäisi pelkästään se, että hän esittäisi pyyntönsä Jeesukselle.

Anna minulle sitä vettä!

Kuuntele nyt tarkoin naisen yhä kunnioitusta osoittava vastaus:

"Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano, eikä minun tarvitsisi käydä täällä vettä hakemassa."

Huomasitko, miten hämmentyneitä ovat naisen ajatukset. Alkuosa kertoo siitä, että nainen tunnustaa tyydyttämättömyyden persoonallisuutensa ytimessä. *"Anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano!"* Mutta sitten: *"Ettei minun tulisi jano, eikä minun tarvitsisi käydä täällä vettä hakemassa."* Hän oli tajunnut jotain Jeesuksen sanojen hengellisestä merkityksestä pyytäessään Jeesukselta elävää vettä, mutta sitten hän heilahti takaisin ajalliseen: "ettei minun tarvitsisi käydä täällä enää ammentamassa".

Naisen ajatukset kulkivat jotenkin tähän tapaan:

"Ei koskaan enää janoa? Kuinka janoinen olenkaan, kuinka pettynyt, kuinka masentunut ja levoton olenkaan! Anna minulle sitä vettä, ettei minun tarvitsisi olla näin janoinen! Mutta jos Hän ei tarkoitaakaan mitään sellaista. Siinä tapauksessa anna edes sellaista, että säästyn tästä rasittavasta jatkuvasta veden raahaamisesta." Syvimmitään siis tämä tyytymätön ja onneton nainen pyysi: "Anna minulle sitä vettä, ettei minun tarvitsisi olla janoissani."

Putket kuntoon

Jeesus otti tämän pyynnön vastaan ja lähti heti vastaamaan siihen, mutta aika erikoisella tavalla:

"Mene, kutsu miehesi ja tule tänne."

Miksi näin? Jotta elävä vesi pääsisi naisen sydämeen, "vesijohdot" piti puhdistaa ja tukokset moraalisen elämän alueella avata. Jeesus vastasi siis asiallisesti: "saat elävän veden ja juuri siksi on käytävä lävitse myös sinun elämäsi pimeät alueet."

Heti kun naisen kipeisiin asioihin koskettiin, hän lähti pyrki väistämään. Vastaus: *"Ei minulla ole miestä"* oli ylimielinen torjunta, johon ei sisällynyt mitään kunnioitusta: "Mitä se sinulle kuuluu! Olen vapaa ja moderni nainen, älä sotkeudu minun asioihini!"

Mutta Herra ei antanut periksi, vaan jatkoi kauniilla tavalla. Jeesuksen sanoissa ei ollut mitään halveksuntaa tai katkeraa, kun Hän kertoi yksinkertaiset tosiasiat: *"Totta puhuit: 'Ei minulla ole miestä.' Viisi miestä sinulla on ollut, ja joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta."*

Jeesus repi naamarit ja osoitti, että Häneltä ei voi salata mitään.

Uskonnollinen väistö

Huomaa, miten kunnioittavasti nainen nyt vastasi:

"Herra, minä huomaan, että sinä olet profeetta."

Hän myönsi, että Jeesus oli puhunut totta, mutta sitten hän turvautui tyypilliseen tapaan, jolla tänäkin päivänä omantunnon syyllisyydestä puhuminen pyritään väistämään. Hän siirsi keskustelun uskonnollisten kiistakysymysten alueelle:

"Meidän isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella. Te taas sanotte, että Jerusalemissa on paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla."

Vaikka kysymys olikin väistöliikkeestä, jottei hänen olisi tarvinnut käydä loppuun asti sydämen kipeitä syntejä ja niiden synnyttämiä verestäviä haavoja, silti itse kysymys oli todellinen. Se kertoi siitä, miten syvienkin moraalisten lankeemusten keskellä ihmisillä on todellisia hengelliseen elämään liittyviä kysymyksiä. Jeesus ei niitä sivuuta, vaikka osoittaakin selkeästi, että vastaus niihin ei voi tulla, ellei sydän myös moraalisella alueella tule puhdistetuksi ja johdetuksi totuuteen. Tämän päivän uususkonnollisuuden suuri harha on juuri siinä, että ihminen yrittää löytää sinänsä aiheellisiin uskonnollisiin kysymyksiinsä vastauksia haluamatta silti luopua käytännön elämänsä synneistä.

Vastauksessaan Jeesus osoitti, että samarialaiset olivat vielä tietämättömyydessä oikeasta Jumalan palveluksesta ja että juutalaisille oli annettu totuus ja että juutalaisten kautta tuli pelastus. Jeesus sanoi:

"Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin te ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa." ja "Tulee aika ja on jo, jolloin oikeat rukoilijat rukoilevat Isää Hengessä ja totuudessa. Sellaisia rukoilijoita Isä näet tahtoo. Jumala on Henki. Häntä rukoilevien tulee rukoilla Hengessä ja totuudessa."

Jeesuksen syvän vastauksen merkitystä ei suinkaan aina ole ymmärretty. Millään palvontapaikalla ei ole itseisarvoa, vain sikäli kuin Jumalan palvelu tapahtuu Hengessä ja totuudessa, sillä on merkitystä. Ratkaisevaa ei ole paikka, eivät muodot, ei tieto eikä ymmärrys, vaan palvellakseen Jumalaa ihmisen on mentävä persoonallisuutensa syvimmälle tasolle, henkeen ja totuuteen asti. Oikea jumalanpalvelus edellyttää rehellisyyttä ja totuudellisuutta. "Haluan auttaa sinua saamaan pulppuava elämän vesi sydämeesi repimällä sinun naamarisi ja viemällä sinua kohtaamaan oman elämäsi todellisuus."

Vähän myöhemmin

Naisen viimeinen pakoyritys on myöskin erittäin tyypillinen tänäänkin:

"Minä tiedän, että Messias tulee, Hän, jota sanotaan Kristukseksi. Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken."

Nainen tajusi, että kaikki Jeesuksen sanaoma oli totta, mutta hän pyrki siirtämään oman elämänsä asioiden kuntoon saattamisen vielä tuonnemmas tulevaisuuteen. Messiaan tullessa hänenkin elämänsä asiat tulisivat lopulliseen järjestykseen.

Tämä pakoyritys kertoo siitä, miten sinänsä oikeaan Jeesuksen toisen tulemisen odotukseen ja sitä edeltävien merkkien tutkiskeluun saattaa sisältyä pakoa sen Jeesuksen kasvojen edestä, joka haluaisi tänään tulla ja käsitellä sinun elämäsi synnit ja lian, jotta pääsisit elämään Hänen elämäänsä Pyhässä Hengessä jo nyt.

Naisella oli vankka uskonnollinen tausta. Hän tunsu Vanhan Testamentin Jaakobin, hän oli kiinnostunut oikeasta jumalanpalveluspaikasta ja hänellä oli Messias-odotusta. Mikään niistä ei riitä pelastukseen. Siihen tarvitaan rakastavan Herran yhteyteen pääseminen.

Suuri nyt hetki

Taitavasti Jeesus johti keskustelun niin, että ennakkoluulolla kohdattu janoineen mies muuttui ensin kunnioitusta ansaitsevaksi, sitten profeetaksi ja lopulta Jeesuksen suurissa sanoissa itse Messiaaksi. Jeesus torjui väärän Messias-odotuksen ja tulevaisuuteen siirtämisen tarjoten suuren nyt-hetken: *"Minä se olen, minä, joka puhun kanssasi."*

Nainen sai elämän veden sydämeensä. Jatko osoittaa, miten hän juoksi kaupunkiin kertomaan Kristuksesta, joka oli kertonut kaiken hänen elämästään. Juostessa kohti kaupunkia hän oli ihmeen keventynyt mieletkään sillä hän oli huomannut, että Messiaan kanssa totuuden kohtaaminen oli ollut äärettömän vapauttavaa. Häntä ei oltukaan tuomittu, vaan hän oli saanut anteeksi. Hän oli saanut uuden alun, uuden elämän. Elävä vesi oli alkanut pulputa hänen sydämeensä. Rakkaus oli tyydyttänyt hänen janonsa. Lopulta hän saattoi muiden samarialaisten kanssa yhtyä ylistykseen: "Hän on koko maailman Vapahtaja!"

Hitachi-munkki ja ristinkantaja Arthur Hollands

Jumalan suurta armoa on, että janoissaan vaeltanut joutuu vararikoon ja löytää elämän Jeesuksessa Kristuksessa. Näin tapahtui vuoden 1994 heinäkuun alussa eräälle Hitachi-nimiselle 54 vuotiaalle buddhalaiselle munkille. Hän oli jo kymmeniä vuosia elänyt munkkina. Nyt hän oli vuoden alusta jo seitsemättä kertaa kiertämässä Shikokun 88 temppelin yli 1000 km:n pyhiinvaellusreittiä kävellen. Sen kiertämällä hän uskoi saavansa erityissiunauksen elämäänsä. Sinä aamuna hän oli kuullut kristillisen radio-ohjelman, jossa puhuja oli kertonut, miten Paavali oli Damaskoksen tiellä yllättäen kohdannut ylösnousseen Herran suuren kirkkauden keskellä. Kuuma pyhiinvaeltajan päivä oli kääntymässä lopuilleen, kun hän näki 20 metriä pitkää ristiä olallaan kantavan miehen lähestyvän häntä vastakkaiselta suunnalta muutamien muiden seurassa.

Ristinkantaja oli japanilais-amerikkalainen Hollands-niminen evankelista, joka on jo useita vuosia tehnyt kiertävää ulkoilma- ja kirjallisuustyötä ristiä kantaen. Sinä päivänä hän oli työryhmänsä kanssa pitänyt useita kokouksia ja illalla oli vielä määrä pitää kokous reitin varrella olevassa kirkossa. Kun Hollands näki munkinkaavussa lähestyvän Hitachin kasvot, hän pysähtyi ja kysyi:

"Mitä Sinä etsit?"

Rakkaus, jolla kysymys esitettiin, mursi Hitachi-munkin. Hän vastasi:

"Etsin sydämen rauhaa ja todellista elämää, mutta en ole vuosien etsimisestä huolimatta löytänyt. Tiedätkö Sinä, mistä sen voi saada?"

Ristinkantaja vastasi:

"Istutaanpa tähän tien viereen, niin kerron!"

Ja niin hän kertoi siitä Elämän Vedestä, joka armahtaa nääntynyttä ihmistä ja pelastaa hänet. Vajaan tunnin keskustelun lopuksi Hause sai johtaa Hitachi-munkin Kristuksen armahtavan laupeuden osallisuuteen. Pyhä Henki laskeutui Hitachin sydämeen ja täytti sen rauhalla ja ilolla. Hitachi nousi, riisui pyhiinvaeltajan varusteensa ja heitti ne vieressä virranneeseen jokeen ja lähti seuraamaan Hollandsia ja hänen työryhmäänsä kirkkoon. Siellä hän heti todisti, miten Jeesus Kristus oli antanut hänelle iankaikkisen elämän. Viikkoa myöhemmin hänet kastettiin Tyynessä valtameressä, armon meressä, ja kaikki

hänen syntinsä pyyhittiin pois.

Miten on Sinun laitasi?

Jeesus Kristus on tänään täällä meidän keskellämme. Hän tarjoaa Sinullekin elävää vettä lahjaksi. Oletko Sinä valmis kohtaamaan Hänen Golgatan sovintoverensä armon varassa menneisyytesi ja tämän hetken elämäsi niin, että naamiot revitään, todellisuus tunnustetaan ja että Hän saa puhdistaa Sinut.

Jeesus on suunnaton Jumalan lahja Sinua varten. Saako Hän tulla Sinun sydämeesi, vai torjutko Hänet väistelemällä, vetäytymällä uskonnollisten riitakysymysten taakse tai työntämällä asiat vielä tulevaisuuteen, josta et voi mitään varmaa tietää. Tänään on pelastuksen päivä, tänään on avoinna tie anteeksiantamuksen ja uuden elämän lähteelle. Tule siis Jeesuksen luo, pyydä Hänet elämäsi, tunnusta syntisi ja omista iankaikkisen elämän lahja, jota Hän tarjoaa Sinulle!

Jeesus haluaa ja voi muuttaa myös Sinun kotisi uudeksi. Hän voi ja haluaa viedä sinut uudenlaiseen suhteeseen lähimpiisi ja Hän antaa sydämeesi oikean rukouksen, oikean jumalanpalveluksen hengessä ja totuudessa.

Jeesuksen kohtaaminen tekee sinusta myös ihmisen, joka uskaltaa kohdata muut ihmiset. Sillä kun sinun naamarisi on revitty, totuus nähty ja tunnustettu, Jeesuksen uhriveri hukuttaa kaikki syntisi armon mereen. Voit mennä ja kertoa muillekin, kuinka suuri on Hänen armonsa Sinua kohtaan.

Meille, jotka olemme jo saaneet maistaa jotain Kristuksen tuntemisen kautta vuotavasta Pyhän Hengen elämästä, tekstimme muistuttaa, että jos hengellisestä elämästämme puuttuu "elävän veden virta", syy on usein täsmälleen samoissa asioissa kuin samarialaisella naisellakin. Tyydymme hengellisesti penseään olotilaamme ennakkoasenteidemme vuoksi. Meillä on kansallista ja uskonnollista ylpeyttä, jonka vuoksi emme katso tarpeelliseksi sitä, minkä Herra kuitenkin meille lupaa antaa. Meillä voi olla myös moraalisisessa elämässämme helmasyntejä, joita vaalimme emmekä halua niistä luopua. Niin estämme Pyhän Hengen vapaasti virtaamasta sydämeemme ja sydäntemme kautta muillekin. Edelleen helposti pakenemme teologiseen ja suuntakuppikuntaisuuteemme, jottei meidän tarvitsi tehdä parannusta. Usein myös viimeiseen asti siirrämme parannuksentekoa eteenpäin, vaikka hyvin tiedämme, mitä Herra haluaa meidän tekevän, jotta Hän voisi antaa oman elämänsä virrata meihin. Meillekin kuuluu Herran tarjous: "Ano Minulta, olen sinun Vapahtajasi, haluan tyydyttää sydämesi sillä, että opit tuntemaan Golgatan ristillä Sinua kohtaan osoittamani rakkauden."